

Sygn. akt II CSK 197/19

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku R.R.C.

przy uczestnictwie M.C.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 października 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 26 lutego 2018 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża wnioskodawczynie kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i w związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli

skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawczyni R.R.C. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 26 lutego 2018 r.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. W uzasadnieniu tego wniosku skarżąca podniosła, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów odnośnie podziału majątku, spłaty, rozliczenia nakładów oraz w szczególności rozliczenia wspólnego długu stron po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej i jednoznacznego ustalenia, czy na wartość nieruchomości oczywisty wpływ mają obciążenia prawami rzeczowymi, w tym hipoteką.

W związku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania należy uwzględnić, że zgodnie z wyrażanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK

111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, nie publ.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej nie spełnia wskazanych wymagań albowiem nie wskazuje przepisów na których tle istnieją rozbieżności w orzecznictwie sądów. Jeśli nawet założyć, że chodzi o przepisy wskazane w ramach podstawy skargi kasacyjnej, to wówczas należy uwzględnić, iż zagadnienie dotyczące ustalenia składu i wartość majątku wspólnego (art. 567 § 3 w związku z art. 684 k.p.c.) w odniesieniu do wartości nieruchomości obciążonej hipoteką zostało rozstrzygnięte w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2019 r., III CZP 30/18, w świetle której art. 618 § 3 k.p.c. nie wyłącza dochodzenia między byłymi małżonkami roszczenia o zwrot kwoty zobowiązania zabezpieczonego hipoteką, spłaconego przez jednego z nich po uprawomocnieniu się postanowienia o podziale majątku wspólnego. Ponadto w uchwałach z dnia 28 marca 2019 r., III CZP 21/18 oraz z dnia 25 lipca 2019 r., III CZP 14/19 Sąd Najwyższy wprost wyjaśnił, że w sprawie o podział majątku wspólnego małżonków, obejmującego nieruchomość obciążoną hipoteką zabezpieczającą udzielony małżonkom kredyt bankowy, sąd - przydzielając tę nieruchomość na własność jednego z małżonków - ustala jej wartość, jeżeli nie przemawiają przeciwko temu ważne względy, z pominięciem wartości obciążenia hipotecznego (podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 26 stycznia 2017 r., I CSK 54/17, z dnia 25 stycznia 2019 r., IV CSK 543/17). Zagadnienie prawne, które przedstawiła wnioskodawczyni, zostało więc przesądzone w kierunku, zgodnie z którym sąd drugiej instancji orzekł w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 w zw. z art. 13 § 2, 391 § 1, 398²¹ k.p.c. uwzględniając, iż linia orzecznicza ukształtowała się dopiero w ostatnim czasie.

as]

jw

